

В. І. Шитик

Ільченко Петро Павлович

ІЛЬЧЕНКО Петро Павлович (1888, м. Новочеркаськ, нині Ростов. обл., РФ – 1948, Москва) – скрипаль, педагог. 1-а премія Конкурсу скрипалів (Москва, 1913). У 6-річ. віці почав співати в архієрей. хорі. Згодом брав уроки гри на скрипці у Ф. Стаджі (Новочеркаськ). Закін. Моск. консерваторію (1912; викл. І. Гржималі, Г. Дулов). Від 1904 – концертмейстер перших скрипок учнів. оркестру Моск. консерваторії; від 1906 – соліст оркестру МХАТу. 1910 разом із Ф. Шаляпіним здійснив концертне турне містами Росії та України (Харків, Київ, Одеса). Брав участь в «Історичних концертах» С. Василенка, концертах С. Кусевицького. 1913–16 викладав у Саратов. консерваторії (Росія). 1916 виступав у складі симф. оркестру лейб-гвардії Преображен. полку. 1917–18 – диригент симф. оркестру, водночас викл. муз. школи у Новочеркаську. Від 1919 – у Тифлісі (нині Тбілісі): диригент оркестру, водночас проф. Консерваторії, засн. та учасник Квартету ім. І. Гржималі. Від 1923 – соліст Моск. радіо. Під час 2-ї світової війни у складі агітбригади обслуговував передові позиції Керчен. п-ова, згодом військ. частини і шпиталі Москви. Після війни гастролював у Росії, був диригентом оркестру Центр. театру транспорту (Москва). У репертуарі – твори Л. ван Бетговена, Ф. Шуберта, Ф. Мендельсона, Й. Брамса, П. Чайковського, А. Хачатуряна, К. Шимановського, М. Лисенка, Я. Степового, Б. Підгорецького.

Рекомендована література

1. Мясковский Н. На концертах современной русской музыки // Муз. культура. 1924. № 1.

Бібліографічний опис:

Ільченко Петро Павлович / В. І. Шитик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-13221>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).